

CULTURA

El deteriorament dels històrics Cinemes Rambla de Lleida contrasta amb la construcció de nous multicinemes a les proximitats de la capital del Segrià. IMMA GONZÁLEZ

Els cinemes de la ciutat de Lleida cauen en l'oblit

Un nou multicinema es començarà a construir aquest any

IMMA GONZÁLEZ
LLEIDA

Mentre aquest any 2018 és l'escollit per a la construcció d'un nou multicinema a Lleida, els pocs cinemes que sobreviuen a la ciutat ho fan amb penes i treballs.

La tendència de les últimes dècades a la capital del Segrià ha sigut abandonar gradualment les sales ubicades al centre per donar pas a multicinemes que, per la seva superfície, acostumen a instal·lar-se en llocs més apartats, fet que ha provocat un canvi en els hàbits d'oci dels lleidatans. L'acció d'anar al cinema s'ha convertit, doncs, en una decisió molt més premeditada, relegant a un segon pla l'espontaneïtat amb què s'hi anava fa uns vint anys.

Deixant de banda molt pocs casos, els cinemes de la infància i la joventut han anat desapareixent i els espais que ocupaven s'han convertit en propostes tan radicalment diferents que han aconseguit esborrar fins i tot la seva ombra en la memòria dels caragols. Els anys anteriors a la crisi i els primers anys de sotragada van provocar un fort impacte en la cultura, del qual encara avui dia ningú no s'ha recuperat completament. I a Lleida els Lauren en van ser l'exemple més clar.

'The end'

Amb deu sales i nombrosos establiments de restauració i oci al voltant,

els Lauren van ser el lloc de peregrinació de tots aquells joves lleidatans que van viure la seva adolescència a principis del nou mil·lenni. No va ser fins al 2015 que els cinemes van tancar definitivament, tot i que en el seu moment es va dir que era un tancament temporal per adaptar les sales als nous requisits de digitalització, la qual cosa mai no es va materialitzar.

Els Cinemes JCA d'Alpicat, de la família Cortada, van conviure prop de vuit anys amb els anteriors, i les seves sales, més grans i més ben adaptades, els equips de categoria superior i una oferta més gran (disposen de catorze sales) van ser un factor important en el tancament dels Lauren. No obstant això, els cinemes d'Alpicat també han anat perdent espectadors any rere any, i el complex, que en realitat mai no ha acabat d'arrencar del tot, sobreviu modestament.

Un nou començament

La construcció d'aquest nou complex, doncs, amb 8.000 metres quadrats que inclouran deu sales amb capacitat per a 1.900 persones a la zona Copa d'Or de Lleida, obre, si més no, la porta als dubtes i a les suposicions. ¿Serà aquest multicinema un èxit rotund i, alhora, el cop de gràcia que faltava perquè els pocs cinemes que queden a la ciutat acabin tancant les portes? ¿Serà un altre projecte l'èxit del qual quedarà a mitges? ¿Afectarà també els cinemes que resisteixen als pobles dels voltants?

Pere Aumedes, responsable dels cinemes de la demarcació de Lleida que formen part del Circuit Urgellenc, considera que, tot i que les noves sales suposaran una nova competència, afectaran relativament poc els seus cinemes. "Aquells que no tinguin paciència per veure una estrena, ja que els nostres cinemes acostumen a ser d'una o dues sales, acabaran anant a Lleida, però confio que la línia de fidelitat es mantindrà", assegura Aumedes.

El dubte torna, doncs, a Lleida ciutat. La influència de modes que cada cop beuen més de tot allò que és *vintage* ha despertat, ja fa temps, una nostàlgia que durant una època va deixar d'existir i que ara demana desesperadament no perdre els pocs vestigis que resten d'una època passada. Cada cop són més els lleidatans que defensen sales com el Funatic, sense cap mena de luxes però amb una proposta alternativa, que lamenten el deteriorament dels Cinemes Rambla o que anhelan, simplement, la sensació d'estar en un cinema en el qual la història no estigui només a la pantalla, sinó que ho envaeixi tot a través de les seves parets. ¿Però la nostàlgia és prou forta per superar les noves tecnologies?

La Ramona, a *La Grande Bellezza* (2013, Paolo Sorrentino) preguntava al protagonista, Jep Gambardella: "Què teniu en contra de la nostàlgia, eh?". I Gambardella responia: "Es l'única distracció possible per a qui no creu en el futur". —